

[Aksel Larsen.]

hvordan forholdet skal være imellem regering, folketing og folketingets finansudvalg. Der har jo aldrig været udarbejdet sådanne regler, og jeg tror ikke, de kan laves særlig stive, men bare sådan, at vi nogenlunde ved, hvad vi har at rette os efter, og så kommer vi heller aldrig i den situation fremtidig, at oppositionspartierne har én statsretlig fortolkning og regeringen en anden. Nu vil jeg tillade mig rent personligt at sige, at det ikke er, fordi jeg er i opposition til regeringen, men faktisk fordi jeg mener, at her er folketingets rettigheder trådt for nær, og det kan jeg ikke affinde mig med. Så er det noget helt andet, at det for mig er et spørgsmål, om bevillingen var sagligt forsvarlig; men det er jo ikke det, vi diskuterer i dag.

Jeg har altså indtrykket af, at alle medlemmer i folketinget faktisk er enige om, at der må gøres noget ved dette her. Jeg synes, at statsministerens idé om, at man kunne forhandle om det i det, hr. Kai Møltke kalder en mindre kreds, er helt rigtig, og jeg vil selv finde, at det egnede forum må være folketingets udvalg for forretningsordenen. Men det må ikke betyde, at man lukker det inde dér, og at det så aldrig kommer frem, eller at dette udvalg afgør sagen. Vi agter skam ikke at optræde sådan, som finansudvalget måske kunne have haft tilbøjelighed til. Nej, hvis vi når til et resultat, kommer det naturligvis til folketinget til godkendelse eller forkastelse eller ændring, for det er kun folketinget som sådant og ikke folketingets udvalg for forretningsordenen, der kan fastsætte reglerne. Man kan tænke sig andre måder: der kunne f. eks. nedsættes et særligt udvalg. Men jeg tror, det nemmeste var at blive enig om, at folketingets udvalg for forretningsordenen ser nærmere på det, og så komme med noget til folketinget. Alligevel må det være praktisk, at vi får lejlighed til lige at tænke lidt over tingene og diskutere sagen, og derfor tillader jeg mig at henstille til den højtærede formand,

at vi får en kort pause til dette formål, inden debatten går videre.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg vil lige ganske kort i anledning af hr. Aksel Larsens sidste indlæg sige, at baggrunden for, at vi henvendte os til finansudvalget med andragendet, var en ansøgning fra landbruget om at få stillet penge til rådighed. Det, jeg sagde, var, at der ikke har været noget om, at landbruget er kommet og har krævet: nu vil vi have 100 mill. kr. Det var en ansøgning om at få stillet yderligere midler til rådighed.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 16.20.

Mødet udsat kl. 16.02.

Mødet genoptaget kl. 16.20.

Forhandlingen genoptoges.

Lysholt Hansen: Jeg vil indledningsvis gerne takke statsministeren, fordi jeg fik svar på nogle af de spørgsmål, vi ville have stillet, hvis forslaget var kommet til behandling på normal vis og som af os ønsket her i salen. Det ville have skabt nogen klarhed. Men jeg kan også sige, at de svar, statsministeren gav, ville have gjort det nødvendigt for os at få hele dette problemkompleks uddybet.

Statsministeren sagde, at det ikke var rigtigt at træffe beslutning bag lukkede døre, hvilket heller ikke var sket, fordi det kom i finansudvalget. Jeg synes, det er lidt af en tilsnigelse at sige det på den måde, for vi blev jo i finansudvalget stillet over for en fuldbyrdet kendsgerning, og denne fuldbyrdede kendsgerning var blevet formet af regeringen bag lukkede døre ved forhandlinger med landbruget, uden at vi